

om sygedagpenge, der kunne have fået et bedre forløb i deres sag.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Det næste korte bemærkning er fra fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:16

Mette Frederiksen (S):

Jeg er nødt til at gå tilbage til den diskussion, der var tidligere mellem Venstres ordfører og ordføreren for Socialdemokratiet Lene Hansen, for jeg synes, at Venstres ordfører gør den her debat unødvendig lav. Altså, at stå på talerstolen i Folketinget og påstå, at vi Socialdemokrater ikke ønsker at stille krav til danskere, der modtager en overførselsindkomst, er helt ved siden af skiven. Der er rådighedsregler i Danmark, både når man modtager kontanthjælp, og når man modtager dagpenge, og der er klare regler for, hvor dårlig man så at sige skal være for at modtage sygedagpengene. Så at påstå, at vi som parti bare ønsker at give en række danskere en masse penge og ikke stille nogen krav, er jo simpelt hen hverken historisk korrekt eller korrekt i forhold til i dag.

Men det, vi er optaget af, er, at kravene er rimelige, og at de krav, vi stiller mennesker i forskellige livssituationer, hjælper dem på vej frem. Derfor bare et spørgsmål til ordføreren, nemlig: Hvorfor tror Venstres ordfører, at der er flere børn i Danmark, der lever i fattigdom i dag, end da den borgerlige regering tiltrådte?

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:17

Ellen Trane Nørby (V):

Nu var det den socialdemokratiske ordfører, der stillede spørgsmål om 300-timers-reglen. Det er en regel, som Socialdemokraterne først tilsluttede sig og siden hen sprang fra. 300-timers-reglen er for Venstre at se en regel, hvor man netop beder mennesker om at stå til rådighed på arbejdsmarkedet 1½ time om ugen, mod at de modtager en ydelse. Det var sådan set bare det, jeg svarede den socialdemokratiske ordfører på, og hvis det er at gøre debatten lav, ja, så tror jeg næsten ikke, at vi kan debattere noget, for det er jo bare sådan, verden ser ud, og sådan forholder det sig.

I forhold til den anden del af spørgsmålet, tror jeg, at det, der er allermost vigtigt – og det sagde jeg også allerede før – er at sørge for, at der ikke er børn, hvis familie fastholdes i fattig-

dom. Og der kan vi heldigvis se, at for de fleste mennesker, der lever i fattigdom, gælder det, at de er det i en kortere tid af deres levetid.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Mette Frederiksen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 15:18

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, at det, der er mange af os, der helt grundlæggende har svært ved både at acceptere og forstå, er, hvorfor der skal være en stigning i antallet af børn, der lever i fattigdom i Danmark. Hvorfor træffer man den beslutning, at man ønsker at se flere børn i fattigdom, når man har en så gunstig økonomisk situation som den, der har været de seneste år i Danmark, hvor man har haft alle muligheder for at investere i arbejdsmarkedspolitik, uddannelsespolitik, en ordentlig boligpolitik, en ordentlig socialpolitik? Man har haft *alle* de præmisser, der skal til, for at man kan imødekomme fattigdommen, begrænse fattigdommen og begrænse fattigdommens konsekvenser. Det er det, der er så mange af os der både har så svært ved at acceptere og forstå: Hvorfor accepterer den regering, der sidder i dag, at antallet af børn i Danmark, der lever i fattigdom, er stigende, og hvorfor bruger man ikke en debat, som den vi har i dag, til at adressere det problem og komme med løsninger, sådan at de børn, der i dag lever i fattigdom, kan få lov til at leve et liv på bedre betingelser?

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:19

Ellen Trane Nørby (V):

Fordi jeg brugte min ordførertale til at sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi sætter fokus også på den nye ulighed, som handler om kultur, og som handler om sociale faktorer, for det handler ikke længere kun om økonomi. Derfor vil jeg godt læse noget op fra »Den nye ulighed«, som Lars Olsen har skrevet, hvor der står:

Hvor vi for 20, 15 eller bare 10 år siden med det samme kunne se, hvilke børn der kom fra hjem med intet eller lille overskud, så ser vi det i dag først efter et par dages samvær med børnene. I dag er det som udgangspunkt de svageste børn, der får de største pakker med slik sendt hjemmefra – de er også oftest de mest overvægtige – de har stort set alle sammen mobiltelefoner, og de fleste af dem har rigtig mange lomme-penge med.